

IV СЦЕНА

ТЕРАСА

Влизат ХАМЛЕТ, ХОРАЦИО и МАРЦЕЛ.

ХАМЛЕТ- Че остър вятър - толкова студено!

ХОРАЦИО- Зъл и пронизващ вятър!

ХАМЛЕТ- Колко е часът?

ХОРАЦИО- Аз мисля, приближава полунощ.

МАРЦЕЛ- Дванадесет удари.

ХОРАЦИО- Ах, така ли!

Тогаз навярно близо е часът,
когато сянката се появява.

/Тръби и топовен гръм зад сцената./

Що значи туй?

ХАМЛЕТ- Неспирно тая нощ
се забавлява кралят и танцува
обезумял най-буен валс; а щом
налее рейнско вино, загърмяват
тръби и барабани: възвестяват
~~не произнася той надробен мост,~~
~~триумфа на надравиците.~~

ХОРАЦИО- Нима това е вече обичай?

ХАМЛЕТ- Та как не!

А според мен - макар и тук роден,
макар да съм отгледан ^{стози обичай,} в тия нрави -
~~но по-почтено, върват се, ще бъде~~ -
~~това е обичай, но който трябва~~
да се премахне - не да се запази.

^{Вижте} Туй ~~печетно~~ ^{на} пиянство много зле
ни препоръчва пред света; ~~от~~ ^{на} Исток